

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

בפ"ת 115-05-14 מדינת ישראל נ' אוחנה

1

בפני כב' השופטת רות וקסמן

מדינת ישראל	המבקשת
נגד	
יצחק אוחנה	המשיב

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

בפני בקשה לפסול את המשיב מלהחזיק ברישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, לפי סעיף 46 לפקודת התעבורה [נ"ח] התשכ"א – 1961.

עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות כדלקמן:

1. התרה לבלתי מורשה – סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה.
2. התרה לאחר ללא ביטוח – סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי.

עפ"י כתב האישום, ביום 20.4.14 סמוך לשעה 02:24, נתפס המשיב ברכב פרטי מ.ר. 25-219-69 בכביש 1 לכיוון כביש 412, כשהוא יושב ליד נהגת הרכב - הגב' ליטל שושנה (להלן: "הנהגת"). המשיב התיר לנהגת לנהוג ברכב שבבעלותו, ביודעו כי היא אינה אוחות ברישיון נהיגה בהיותה בלתי מורשית כלל לנהיגה בכלי רכב. בנסיבות אלה התיר המשיב לנהגת לעשות שימוש ברכבו ללא ביטוח תקף.

תמצית טענות ב"כ המבקשת:

1. קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בביצוע העבירות, לרבות הודאתו.
2. המשיב טוען כי האמין לנהגת שמחזיקה ברישיון נהיגה אך יחד עם זאת ציין כי ידע שהיא לומדת לתיאוריה ועל כן אין לקבל טענתו זו.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

במ"ת 115-05-14 מדינת ישראל נ' אותנה

- 1 נסיבות ביצוע העבירות ומהותן, והעובדה כי מדובר במשיב אשר התיר לנהגת, שלא הוכשרה לנהיגה
- 2 מעולם, לנהוג ברכבו בכביש ראשי ומרכזי - מעצימות את העבירה ומקימות חשש סביר כי בהעדר
- 3 פסילת רישונו יסוכן שלום ובטחון הציבור.
- 4 לחובת המשיב הנהוג משנת 1982, 2 הרשעות קודמות בתעבורה אחת מהן ת"ד.
- 5
- 6
- 7
- 8 **תמצית טענות ב"כ המשיב:**
- 9
- 10 1. המשיב כופר בקיומן של ראיות לכאורה.
- 11 2. הודאתו של המשיב בתיק הינה בעצם בעלותו ברכב אך אינה הודאה בביצוע העבירות המיוחסות לו
- 12 בכתב באישום.
- 13 3. המשיב ונהגת מכירים כחודשיים ימים. במהלך ההיכרות ציינה הנהגת בפניו כי היא לומדת
- 14 לתיאוריה, אולם בשעה שביקשה לנהוג ברכבו סבר המשיב כי היא כבר הוציאה רישיון נהיגה.
- 15 4. המשיב עשה כל שלאל ידו בכדי לאשרר את עובדת קיום רישיונה של הגבי שושנה- עובר לנהיגתה
- 16 נשאלה הנהגת על-ידי המשיב האם מחזיקה היא ברישיון נהיגה, ומשנענה בחיוב, התיר המשיב
- 17 לנהגת לנהוג ברכבו.
- 18 5. המשיב הינו נכה הסובל מחירשות ואילמות ומכורח זה היה עליו להיחקר בהתאם לחוק חקירת
- 19 חשודים, משלא נעשה כן, פסולה הודעתו.
- 20 6. הנהגת, שושנה ליטל, הינה בת זוגו של המשיב, ומשכך לא ניתן לעשות שימוש בחודאתה כנגדו.
- 21 7. עברו התעבורתי קל עד מאוד, אין לו עבר פלילי, ובכך מוכחת העדר מסוכנות מצד המשיב. העובדה
- 22 כי רישונו של המשיב לא נפסל מנהלית במועד האירוע מחזקת את העובדה כי אין מדובר במשיב
- 23 מסוכן שאילולא כן היה נלקח רישונו לאלתר.
- 24 8. המשיב הינו נכה הזקוק לרישיונו לצורכי פרנסתו ותשלום מוונות ל-4 ילדיו. פסילת רישונו
- 25 משמעותה איבוד מקור פרנסתו והעמדתו במצב בו יהיה תלוי בגמלה מהמל"ל.

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

בפ"ת 14-05-115 מדינת ישראל נ' אוהנה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

דיון

בבקשה לפסילת רישיונו של המשיב עד תום ההליכים, על בית המשפט לבחון תחילה האם קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, ובאם תשובה זו נמצאת חיובית עליו לבחון האם יש בהמשך נהיגתו של המשיב להוות סיכון לציבור.

ראח לעניין זה בש"פ 7399/00 לחמי נ' מדינת ישראל: "השאלה העיקרית שעל בית המשפט להשיב... אם נהיגתו של אותו נהג מסכנת את הציבור ... בבואו להשיב על השאלה עליו להקדים ולהשיב על כמה שאלות משנה: אם יש ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנהג; אם מעידות נסיבות התאונה על כך שאופן נהיגתו מסוכן; אם מדובר באירוע בעל אופי מקרי או בדרך התנהגות אופיינית; אם מעיד עברו של הנהג על כך שהוא מסוכן; אם יש גורמים אחרים הטבועים בנהג – כגון מצב בריאותו הגופנית או הנפשית – העושים אותו מסוכן. מתוך מכלול התשובות, תוך שימוש בניסיון החיים ובשכל ישר, מרכיב בית המשפט את התמונה הכוללת שממנה מסיק הוא את מסקנתו".

ראיות לכאורה:

דו"ח פעולה

מהדו"ח עולה כי הנהגת הודתה כי היא לומדת נהיגה וכי המשיב, בעל הרכב שישב לצידה, נתן לה לעשות "סיבוב" ברכבו. לטענת המשיב, אפשר לה לנהוג ברכבו מאחר והיא אמרה לו שיש לה רישיון נהיגה.

הודעת המשיב

בהודעת המשיב למשטרה מיום 20.4.14, סיפר המשיב כי נתן לנהגת, ליטל שושנה, לנהוג ברכבו מטיילת תל אביב ועד לאזור מגוריהם. המשיב הודה "...לא בדקתי אם יש לה רישיון נהיגה או אין לה... לא בדקתי והיא אמרה לי שיש לה והאמנתי לה...". עוד סיפר המשיב כי הנהגת ציינה בפניו "...שלמדה נהיגה והיא רוצה לעשות תיאוריה..." וכשנשאל האם לא הבין מזה שאין לה רישיון נהיגה, ענה "... לא צלבתי את הדברים אותו דבר...".

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

בפ"ת 14-05-115 מדינת ישראל נ' אוחנה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

הודעת הנהגת

בהודעת הנהגת במסמך מיום 20.4.14, הודתה הנהגת כי אין לה רישיון נהיגה וכי המשיב "... רצה קצת ללמד אותי. כי אמרתי כי אני יודעת קצת לנהוג...".

הכרעה

לאחר שבחנתי את תיק החקירה שהוגש לעיוני, אני קובעת שישנן די ראיות לכאורה להוכיח אשמתו של המשיב לביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לענין טענת ב"כ המשיב, לפיה המשיב שהינו חירש אילם לא נחקר בשפת הסימנים, כמתחייב מהוראת סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת תש"ס) 2002, ועל כן הודעת המשיב פסולה, הרי שטענה זו מקומה לידון בתיק העיקרי, שכן עניינה למעשה במשקל ואיכות הראיה. למעלה מן הצורך, במהלך הדיון המשיב השיב כהלכה לפניית בא כוחו בנושא הגירושין, ענה באופן מיידי וללא תרגום לשפת הסימנים.

באשר לטענת בא כוח המשיב כי חל כרסום בראיות שכן הנהגת, חברתו מזה כחודשיים של המשיב לא תוכל להעיד נגדו, ייאמר כי על פי הגדרת "בני זוג" בספרו של כב' השופט בדימוס י קדמי על הראיות, חלק ראשון עמ' 441 נאמר: "... "ידוע" או "ידועה בציבור" אינם נחשבים כבני זוג בהקשר הנדון כאן" (כאשר הכוונה לסעיף 3 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971) כאן, ספק אם בכלל הינם ידועים בציבור.

סקילת מסוכנות המשיב:

מסוכנות של נהג נמדדת באמצעות שני מקורות. כך נקבע בבש"פ 513/88 מדינת ישראל נ' רז גולין: "השאלה המרכזית במקרים כגון אלה היא, האם נהיגתו של הנהג המעורב מסכנת את בטחון הציבור בדרכים. על אלה ניתן ללמוד משני מקורות: התנהגותו של הנהג בתאונה הנדונה, והתנהגותו בדרכים בדרך כלל, כפי שהיא באה לידי ביטוי בהרשעותיו הקודמות".

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

בפ"ת 115-05-14 מדינת ישראל נ' אוחנה

1 ב"כ המשיב טען כי די בעובדה שרישיונו של המשיב הוחזר לו ע"י המשטרה, על אף חומרתה של
 2 העבירה, כדי לחזק היעדר מסוכנות מצידו של המשיב, אין לקבל טענה זו שכן עפ"י סעיף 47 (ב)
 3 לפקודת התעבורה, נסיבות המקרה אינן עונות על התנאים הקבועים בחוק ולא ניתן היה לפסול
 4 רישיונו של המשיב לאלתר במועד ביצוע העבירה.
 5 אין חולק כי התרה לבלתי מורשה הינה עבירה חמורה ומסוכנת ומהווה פוטנציאל מוחשי
 6 להתרחשות תאונה, מעצם העובדה כי הנוהג ברכב לא הוכשר מעולם לנהיגה.
 7 יחד עם זאת, עברו התעבורתי של המשיב אינו מעיד על מסוכנות הטבועה בו כדרך קבע. המשיב נוהג
 8 משנת 1982 ולחובתו 2 הרשעות קודמות, אחת מהן בגין תאונת דרכים שאירעה ב- 2008, בגינה
 9 נפסל רישיונו למשך 45 ימים. כמו כן, המשיב נעדר עבר פלילי.
 10 אשר על כן, אני סבורה שאין במשיב את יסוד המסוכנות המחייב פסילה עד תום ההליכים.

11

12

נסיבות אישיות של המשיב

13 המשיב הינו חירש אילם, העובד לפרנסתו כאיש אחזקה וכנהג בבית אבות. המשיב גרוש וחייב
 14 במזונות ארבעת ילדיו הקטינים.
 15 פסילתו של המשיב עד לתום ההליכים עלולה להביא לפגיעה ממשית בעבודתו עד כדי פיטוריו,
 16 והיותו לנטל על החברה עת יאלץ לקבל גמלה מחמל"ל.

17

18

סוף דבר

19 לאחר לבטים לא מעטים, האיזון הראוי בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי, היעדר עבר פלילי
 20 וקיום עבר תעבורתי שאינו מכביד, נסיבותיו האישיות של המשיב ומשפסילה שכזאת תהווה בבחינת
 21 מקדמה על חשבון העונש, מצאתי כי פסילה עד תום ההליכים אינה מידתית ואינני מוצאת לנכון
 22 להיעתר לבקשה.

23

24

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ד, 27 מאי 2014, בהעדר הצדדים.

25

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

בפ"ת 115-05-14 מדינת ישראל נ' אוחנה

רות וקסמן, שופטת

1
2